

Sygnatura akt I C 1060/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 05-04-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Agnieszka Mękal

Protokolant:Paulina Zwolak

po rozpoznaniu w dniu 05-04-2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko P. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 2.500 zł od dnia 15 lutego 2006 r. do zapłaty,

- od kwoty 2.600 zł od dnia 15 lutego 2006 r. do dnia 6 września 2012 r.;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 747 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: I C 1060/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 31 sierpnia 2012 r. strona powodowa (...) Spółka Akcyjna w K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego P. G. kwoty 2.600,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 lutego 2006 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych

W uzasadnieniu powyższych żądań strona powodowa wskazała, iż pracownicy jej poprzednika prawnego, tj. (...) Spółki Akcyjnej we W. na podstawie zgłoszenia wraz z udziałem funkcjonariuszy Komisariatu Policji przy ul. (...) we W. dokonali kontroli lokali numer (...) położonych w budynku przy ul. (...) we W.. W jej toku ustalono, że przy braku licznika w mieszkaniu nr (...) znajduje się napięcie prądu elektrycznego, doprowadzone przewodem (...) 2x15 mm z mieszkania nr (...) położonego w tym samym budynku, zasilające znajdujące się w lokalu kilka sztuk odbiorników energii elektrycznej. Jak wskazała strona powodowa, licznik w lokalu nr (...) został zdjęty w 2003 r., zabezpieczenie przedlicznikowe znajdowało się na klatce schodowej, a nielegalny pobór energii obejmował oba wskazane mieszkania. Z czynności kontrolnych sporządzono schemat poglądowy przyłączenia, dokumentację fotograficzną oraz protokół, z którego treścią pozwany się zgodził, nie wnosząc zastrzeżeń.

Na pozwanego, zgodnie z postanowieniami art. 57 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, nałożono ustaloną wedle taryfy zryczałtowaną opłatę za nielegalny pobór energii w kwocie 5.833,13 zł. Termin zapłaty faktury na tak określoną płatność został oznaczony na dzień 14 lutego 2006 r. Wedle wskazań (...) Spółka Akcyjna w K. pozwany uznał roszczenie powoda i zobowiązał się do jego spłaty podpisując w dacie 10 czerwca 2008 r. i w kolejnych terminach

ratalne plany spłat, z których do daty wytoczenia powództwa nie uiszczył kwoty w wysokości 2.600,00 zł. Pomimo wezwania pozwanego w dniu 6 sierpnia 2012 r. do zapłaty wskazanej kwoty nie uregulował on przedmiotowego zadłużenia.

W dniu 12 września 2012 r. Sąd Rejonowy dla (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił żądanie strony powodowej w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 26 września 2012 r. P. G. zaskarżył tenże nakaz w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że nie jest zameldowany ani nie mieszka pod podanym adresem. Ponadto wskazał, że jego ojciec wpłaca na konto strony powodowej miesięcznie dwa razy po 50 zł. Sytuacja życiowa w jakiej znajduje się obecnie pozwany uniemożliwia mu spłatę dochodzonej przez (...) S.A. kwoty. P. G. wniósł o umożliwienie ratalnej spłaty zadłużenia oraz o umorzenie kosztów sądowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.01.2006r. pracownicy Wydziału Kontroli poprzednika prawnego strony powodowej - (...) S.A. we W., na podstawie wezwania Komisariatu Policji W. dokonali kontroli lokali numer (...) położonych w budynku przy ul. (...) we W.. W jej toku dokonano sprawdzenia sposobu zasilania w energię elektryczną przedmiotowych lokali i stwierdzono, że przy braku licznika w mieszkaniu nr (...) znajduje się napięcie prądu elektrycznego. Zasilanie zostało doprowadzone po ścianie szczytowej oraz przez okno przewodem (...) 2x15 mm z mieszkania nr (...) położonego w tym samym budynku, także zasilanego z nielegalnego źródła poprzez podłączenie (skręcenie kabli). Do tak funkcjonującej instalacji podpięte pozostawały trzy grzejniki elektryczne, kuchenka elektryczna, lodówka oraz pralka automatyczna. Wskazane okoliczności zostały zawarte w protokole kontroli nr O._ (...), do którego odbiorca energii pozwany P. G. nie wniósł żadnych zastrzeżeń. W trakcie kontroli pozwany był obecny w lokalu nr (...), który udostępnił celem przeprowadzenia czynności kontrolnych. Twierdził natomiast, iż nie dysponuje kluczami do lokalu nr (...).

Zabezpieczenie przedlicznikowe w lokalu przy ul. (...) we W. obejmowało 25 amperów, a energia elektryczna była pobierana jedną fazą.

Dowód: protokół kontroli nr O._ (...) z dnia 24.01.2006 r. – k. 5; schemat nielegalnego poboru energii elektrycznej wraz z dokumentacją fotograficzną – k 7 – 14

Strona powodowa dokonała obliczenia należności za nielegalnie pobraną energię elektryczną, zgodnie z którym na pozwanego nałożono obowiązek uiszczenia opłaty wedle wartości obejmującej iloczyn faz doprowadzonych do mieszkania, ilość amperów na zabezpieczeniu przelicznikowym (25) oraz stałą wielkość 125 kWh. Wedle tak przeprowadzonych wyliczeń należność za pobraną energię ustalono na kwotę netto 4.781,25 zł. Opłata brutto, do uiszczenia której wezwano pozwanego fakturą VAT nr (...) z dnia 31 stycznia 2006 r., wyniosła 5.833,13 zł.

Dowód: obliczenie należności za nielegalnie pobraną energię elektryczną do faktury (...); faktura VAT nr (...) z dnia 31.01. 2006 r. – k. 17

(...) S.A. we W. w dniach 10 czerwca 2008 r. oraz 8 grudnia 2009 r. sporządziła plany ratalne spłat obciążających P. G.. Pierwszy plan obejmował należności na łączną kwotę 4.963,79 zł, drugi kwotę 4.265,00 zł, a trzeci 4.010,00 zł wraz ze spłatami do dnia 28 czerwca 2010 r. Pierwszy i ostatni plan zostały zaakceptowane przez pozwanego.

Dowody: plan ratalny z dnia 10.06.2008 r. – k. 18, plan ratalny z dnia 10.12.2008 r. – k. 19, plan ratalny z dnia 08.12.2009 r. – k.20.

Pismem doręcznym pozwanemu w dniu 09.08.2012r. na adres ul. (...) we W. strona powodowa (...) S.A. wezwwała P. G. do zapłaty kwoty 2.600,00 zł, tytułem brakujących spłat za fakturę VAT nr (...).

Dowody: przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 6 sierpnia 2012 r. – k.21.

Tytułem istniejących po stronie pozwanego zaległości przekazem pocztowym z dnia 7 września 2012 r. ojciec pozwanego dokonał na rzecz (...) S.A. wpłat na łączną kwotę 100,00 zł.

Dowody: pocztowe dowody opłaty k-35.

Na podstawie poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd zważył co następuje:

Powództwo strony powodowej (...) S.A. w K. w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa w niniejszej sprawie dochodziła od pozwanego P. G. zapłaty nieuiszczonych należności za nielegalnie pobraną energię elektryczną w lokalu położonym we W. przy ul (...), objętą fakturą VAT nr (...) z dnia 31 stycznia 2006 r.

Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności z niebudzących wątpliwości stron protokołu pokontrolnego i przedłożonej dokumentacji fotograficznej wynika, iż podstawę faktyczną nałożenia na pozwanego obowiązku zapłaty kwot wskazanych na fakturze, stanowił stwierdzony w dniu 24 stycznia 2006 r. przez pracowników strony powodowej nielegalny pobór prądu sieciowego w wyżej wskazanym lokalu. W toku postępowania kontrolnego stwierdzono, że do lokalu nr (...) zajmowanego przez pozwanego doprowadzono nielegalnie zasilanie, poprzez bezprawnie zasilany lokal nr (...), położony w tej samej nieruchomości budynkowej.

Podstawę prawną roszczenia strony powodowej stanowił zatem art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. Nr 1059), wedle którego w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności. Wskazaną taryfę w niniejszej sprawie stanowiła zatwierdzona decyzją z dnia 16 grudnia 2005 r. przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki taryfa dla energii elektrycznej na okres do dnia 31 grudnia 2006 r. Zgodnie z pkt.7 ust 4. ppkt. 2) lit a) w zw. z pkt. 7 ust 1. ppkt. 2) lit a) tejże decyzji w sytuacji nielegalnego poboru energii elektrycznej bez zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego, gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, przedsiębiorstwo może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotność ceny energii elektrycznej, przyjmując przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą za każdy amper prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh, z zastrzeżeniem, że za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy licząc od strony zasilania. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą niż 25A. Zgodnie z treścią art. 3 pkt 13) ustawy Prawo energetyczne, za odbiorcę uważa się każdego kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym, natomiast wedle pkt. 18) wspomnianej regulacji nielegalne pobieranie paliw lub energii stanowi pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

W protokole pokontrolnym i schemacie poglądowym z 26.01.2006r. wskazano, że w lokalu zajmowanym przez pozwanego doszło do poboru energii z częściowym pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego, gdzie niemożliwym pozostawało ustalenie ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej. Prąd elektryczny pobierany był jedną fazą, a zabezpieczenie prądu znamionowego obejmowało 25 amperów. Stąd też Sąd uznał za w pełni prawidłowe wyliczenia strony powodowej dochodzonej pozwem kwoty z tytułu zryczałtowanej opłaty za nielegalny pobór energii mając dodatkowo na względzie także i to, iż tenże sposób wyliczenia nie był kwestionowany przez pozwanego. Wedle tychże wyliczeń dochodzona przez powódkę należność za nielegalnie pobraną energię obejmowała (...)(...)

Sąd zważył, iż z przedłożonej przez powoda dokumentacji wynika, że podczas kontroli w lokalu nr (...) przy ul. (...) we W. przebywał pozwany P. G.. Pozwany działając jako osoba wskazana odbiorcą, złożył podpis pod protokołem stwierdzającym nielegalny pobór prądu, nie wnosząc żadnych zastrzeżeń do sporządzonej dokumentacji. Podczas procesu pozwany w żaden sposób nie zanegował, a tym bardziej nie udowodnił, aby to nie on podpisał protokół jak i tego, aby to nie on parafował porozumienia w sprawie rozłożenia na raty płatności wynikającej z wystawionej na jego osobę faktury VAT nr (...) (plany ratalne). Plany te, tak jak i faktura za energię i wezwanie do zapłaty do zapłaty, były kierowane do pozwanego na adres lokalu nr (...), w którym doszło do poboru energii, będąc przez niego częstokroć odbierane podobnie jak i korespondencja sądowa wysyłana w niniejszym postępowaniu. W ocenie Sądu także okoliczność uiszczania (wedle pozwanego dokonywana przez osobę mu bliską – ojca) kwot na poczet zadłużenia potwierdza dokonanie przez P. G. akceptacji swojego zadłużenia, ponadto wedle treści sprzeciwu od nakazu zapłaty zadłużenie to powód chce ratalnie spłacać. W ocenie Sądu należało zatem uznać, że wbrew zarzutom pozwanego to on w dacie kontroli zamieszkiwał w lokalu nr (...) przy ul. (...) we W., a zatem pozostawał odbiorcą nielegalnie pobieranej energii wedle dyspozycji art. 3 pkt 13 ustawy Prawo energetyczne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, zważając na wezwanie w dnia 9 sierpnia 2012 r. P. G. do zapłaty kwoty 2.600,00 zł., a także nie budzące wątpliwości potwierdzenia uregulowania zadłużenia na łączną kwotę 100,00 zł, należało uznać, że żądanie pozwu co do zapłaty przez pozwanego na rzecz powodowej spółki kwoty 2.500,00 zł zasługiwało na uwzględnienie, natomiast powództwo co do pozostałej części należności głównej podlegało oddaleniu. Zważyć przy tym należy, iż okoliczność częściowego uregulowania należności przez pozwanego, wskazywana przez niego już w sprzeciwie od nakazu zapłaty, nie była kwestionowana przez powódkę. W szczególności zaś powódka nie zarzucała, iżby dowody wpłat złożone wraz ze sprzeciwem od nakazu zapłaty miały nie dotyczyć zobowiązania objętego pozwem albo aby miały być zaliczone przez nią na poczet innych należności niż wskazywane przez pozwanego właśnie. Skoro zatem pozwany w dniu 07.09.2012r. uiszczył łącznie 100 zł na poczet należności objętych żądaniem pozwu, toteż do zasądzenia z kwoty 2 600 zł pozostawała kwota 2 500 zł.

Sąd ustalając wysokość uiszczonych stronie pozwanej wpłat, mając na uwadze treść art. art. 257 k.p.c. , oparł się przy tym jedynie na części przedłożonych przez pozwanego dowodów wpłat, pomijając ich część znajdującą się na k.34, gdyż dotyczą okresu sprzed wezwania do zapłaty z 06.08.2010r. oraz dwóch pozostałych odcinków na karcie 35, gdyż z uwagi na brak czytelności niemożliwym pozostawało ustalenie ich treści.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jednocześnie w myśl art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W niniejszej sprawie pozwany został powiadomiony o wysokości roszczenia strony powodowej fakturą nr VAT nr (...), której termin płatności wyznaczono na dzień 14 lutego 2006 r. P. G. do dnia 6 września 2012 r. pozostawał w opóźnieniu w spłacie brakującej, a objętej powództwem kwoty 2.600,00 zł, natomiast po wpłacie 100,00 zł, pozostaje w dalszym ciągu w opóźnieniu odnośnie kwoty 2.500,00 zł.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie I i II wyroku.

Równocześnie z uwagi na nieprzeprowadzenie dowodu z przesłuchania pozwanego (wynikające z jego niestawiennictwa na rozprawie) jak i niewykazanie przez pozwanego innymi środkami dowodowymi okoliczności niezbędnych do ustalenia jego zdolności finansowej do uiszczenia w ratach zasądzonej kwoty, Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania przepisu wyrażonego w art. 320 k.p.c. i rozłożenia w czasie płatności wskazanej w wyroku kwoty.

Orzeczenie o kosztach oparto na art. 98 k.c., zgodnie z którym w strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwanego należało przy tym uznać za przegrywającego w całości, gdyż częściowej zapłaty dokonał już po wytoczeniu powództwa. Na koszty strony powodowej składała się opłata sądowa uiszczona od pozwu w wysokości 130,00zł, koszty opłaty skarbowej od udzielonego przez powoda pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł, koszty zastępstwa

procesowego powoda w wysokości 600,00 zł (§6 pkt 3 Rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002, Dz.U. z 2002r. Nr 163, poz. 134).

Zważając na powyższe , należało orzec jak w sentencji wyroku.